

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Secretariaat

Prinses Margriet-
plantsoen 49
2595 BR Den Haag

Telefoon

+31 (0)70 890 35 30

Fax

+31 (0)70 890 35 31

E-mail

kbvg@kbvg.nl

Internet

www.kbvg.nl

Kamer van Koophandel

27356362

BTW nr.

8101.34.809

ABN AMRO bank

51.07.21.664

ING bank

58.91.31.990

Ministerie van Economische Zaken
Ter attentie van de minister
Zijne Excellentie de heer H.G.J. Kamp
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Den Haag, 27 augustus 2013

Betreft: concept Vrijstellingsbesluit schuldbemiddelaars
Ons kenmerk: KW\902-0827

Excellentie,

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) heeft kennisgenomen van het concept van het Vrijstellingsbesluit schuldbemiddelaars en vraagt uw aandacht voor onze volgende kanttekeningen bij dit concept.

Gerechtsdeurwaarders staan wat betreft de maatschappelijke ontwikkelingen op het gebied van schulden in de voorste linie. Zij zijn vaak de eersten die een bepaalde trend signaleren en zij zijn in ieder geval degenen die vanuit hun rol, positie en expertise kunnen meedenken over realistische oplossingen.

Wij onderschrijven hetgeen u stelt in de omschrijving van het doel van de regeling. De schuldenproblematiek is groter en complexer geworden. Dat was ook reden voor de KBvG om opdracht te geven tot het doen van het onderzoek dat heeft geresulteerd in het rapport Paritas Passe. Wij onderschrijven echter niet de gevolgtrekking die u doet. Naar onze mening is het verruimen van de mogelijkheden voor private schuldbemiddeling niet de oplossing.

Naar onze mening moet de aandacht veeleer uitgaan naar het vroeg signaleren van het ontstaan van een problematische schuldensituatie. Daarbij is een belangrijke rol weggelegd voor de partijen die zich (dagelijks) bezig houden met schuldenproblematiek, mits die partijen een goede professionele kwaliteit hebben.

Twee onmisbare schakels in de vroegsignalering van problematische schulden zijn de gerechtsdeurwaarders en de schuldhulpverleners.

Naast de vroegsignalering is het voorkomen van het verergeren van een problematische schuldensituatie ook cruciaal.

Er is de laatste jaren veel geïnvesteerd in het verbeteren van de kwaliteit en professionaliteit van de schuldhulpverlening. Ook is geïnvesteerd in het verbeteren van de communicatie tussen gerechtsdeurwaarders en schuldhulpverleners. In het kader van het VISH-project wordt door KBvG en NVVK geprobeerd om landelijk een geautomatiseerde communicatie tussen gerechtsdeurwaarders en schuldhulpverleners tot stand te brengen. Die communicatie zorgt er namelijk voor dat daar waar een problematische schuldensituatie bestaat, dat deze niet

verergerd wordt door onwetendheid van schuldeisers. Op het moment dat een schuldeiser verdergaande maatregelen wil nemen en de gerechtsdeurwaarder daartoe inschakelt, kan de gerechtsdeurwaarder bij de schuldhulpverlening informeren of debiteur zich al gemeld heeft voor schuldhulp. Uit de pilot is gebleken dat dat meer dan 90 % van de opdrachtgevers bereid is verdere ambtelijke acties op te schorten. De gerechtsdeurwaarder kan vervolgens de vorderingen van die schuldeiser aanmelden bij de schuldhulpverlenende instantie, wat hen weer in staat stelt de schuldensituatie beter en sneller in kaart te brengen. Schuldeiser blijft via de gerechtsdeurwaarder op de hoogte van de voortgang van het schuldhulpverleningstraject doordat schuldhulpverlenende instanties in het register regelmatig melding maken van die voortgang aan de hand statuscodes.

Deze samenwerking tussen de gerechtsdeurwaarders en de schuldhulpverleners is - niet in de laatste plaats vanwege de privacy-aspecten - alleen mogelijk als de schuldhulpverlening professioneel georganiseerd is en voldoet aan bepaalde minimale kwaliteitseisen, zoals het hebben van een geordende en geautomatiseerde administratie, waardoor deze geautomatiseerde communicatie mogelijk is.

Het vergroten van de groep schuldbemiddelaars en het ontbreken van benoemingsvereisten draagt naar onze mening niet bij aan de professionalisering van deze beroepsgroep.

Hiervoor hebben wij onze kanttekening gemaakt ten aanzien van het algemene uitgangspunt van het concept Vrijstellingsbesluit. Hieronder gaan wij in op enkele specifieke bepalingen in het concept.

Artikel 2.1 en 2.2.

Gesproken wordt over een grote groep werkende huishoudens met een relatief hoog inkomen. Deze groep komt voor zover ons bekend in het geheel niet in aanmerking voor integrale schuldhulpverlening vanuit de gemeente. Immers, de Gemeente verleent alleen schuldhulpverlening aan uitzichtloze gevallen. Er is geen geld om andere groepen te helpen.

Voorts wordt ook genoemd de groep die vanwege fraude niet in aanmerking komt voor Gemeentelijke Schuldhulpverlening. Deze groep wordt door het concept Vrijstellingsbesluit in feite alsnog beloond voor die fraude en dat kan naar onze stellige overtuiging niet de bedoeling zijn.

Financieel en kwalitatief toezicht

Het is in het verleden regelmatig voorgekomen dat schuldbemiddelaars zelf in financiële problemen komen en/of verdwijnen met de gelden van de partijen voor wie werd bemiddeld. De gelden die door de bemiddelaars worden beheerd zijn zogeheten *derdengelden* en een stelsel van adequaat toezicht dient een uitgangspunt te zijn. Gedacht kan worden aan toezicht door het Bureau Financieel Toezicht zoals bij de gerechtsdeurwaarders en notarissen. Ditzelfde geldt voor het toezicht op de inhoudelijke kwaliteit. Bij de notarissen heeft het BfT het integrale toezicht en bij de gerechtsdeurwaarders wordt dit voorgesteld. Een overeenkomstige regeling bij de schuldbemiddelaars lijkt op zijn plaats, maar het financieel toezicht is een *conditio sine qua non*.

De voorstellen om het over te laten aan de opsporing Belastingdienst/Bureau Economische Handhaving zijn onvoldoende nu dit geen regulier toezicht betreft, maar opsporing van strafbare handelingen.

Geen vergoeding als geen regeling tot stand is gekomen (artikel 3, eerste lid)

Het is onduidelijk hoe de Minister tot de slotsom komt dat een dergelijke regeling ten goede komt aan de kwaliteit van het schuldbemiddelingstraject. Het tegendeel lijkt immers waar. Enkel de eenvoudige zaken waar een grote kans op een akkoord is zullen immers de moeite waard zijn om te bemiddelen. Complexe(re) zaken met een onzekerder afloop zullen juist daarom vaak niet of slechts summier worden behandeld nu de kans op betaling voor het verrichte werk gering is.

Daarnaast creëert de methodiek een prikkel om de hand te lichten met de in de wet als uitgangspunt gekozen gelijkberechtiging van schuldeisers. Indien immers een enkele schuldeiser weigert akkoord te gaan en daardoor de regeling dreigt te mislukken, kan de schuldbemiddelaar snel in de verleiding komen om met deze schuldeiser te onderhandelen. Denkbaar is dat de schuldbemiddelaar de weigerachtige schuldeiser een deel van de provisie in het vooruitzicht stelt om te bewerkstelligen dat deze toch akkoord gaat. Dat is immers een economische afweging: als de schuldeiser volhardt in zijn weigering zal de bemiddelaar niets ontvangen en als de schuldeiser over de streep kan worden getrokken ontvangt de bemiddelaar de vergoeding. Het afstaan van een deel daarvan aan de weigerende schuldeiser is dus in economische zin een verstandige beslissing, maar het doorkruist de bedoeling van de wet.

Vergoeding niet gemaximeerd:

Te gemakkelijk wordt er vanuit gegaan dat door de systematiek de vergoedingen binnen de perken zullen blijven. Ook dit betwijfel ik. Het zal de werkende groep huishoudens met een hoger inkomen zijn dat een beroep zal gaan doen op dit soort schuldhulpverleners. En wat een juiste vergoeding is, is niet duidelijk. Men kan dus gaan rekenen wat men wilt en de schuldeisers krijgen (weer) minder.

Wij zijn vanzelfsprekend bereid onze kanttekeningen bij het concept-Vrijstellingsbesluit nader toe te lichten. Voor zover nodig vermelden wij dat onze reactie openbaar mag worden gemaakt.

Hoogachtend,
Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J.M. Wisseborn', written over a light blue horizontal line.

Mr. J.M. Wisseborn, voorzitter